

delse af Skarpsindighed, derfor have søgt en anden Grund for at forklare, hvorfor det i dette Tilfælde skulde være et Brud paa en Overeenskomst at fremkomme med Forslag om at forandre Overeenskomsten. — Det er navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) blevet bemærket, at Bruddet paa Overeenskomsten egentlig laa deri, at det nu var et andet Folkething, der sad her. Reg. maa tilstaae, at jeg ikke rigtig forstaaer denne Ytring. Det er af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) iaften med Rette blevet bemærket, at det overhovedet var umuligt at indbringe det Forslag, som her foreligger til Behandling, førend efterat den tidligere Valgperiode var udløbet, da Loven af 10de Marts 1861 blev vedtagen i den sidste Session af forrige Valgperiode; men jeg seer ikke, hvorledes man kan henvise til den Omstændighed, at nogle enkelte Personer ikke mere ere her i Thinget, og andre enkelte Personer ere komne i deres Sted, undtagen man netop stiller sig paa dette Partistandpunkt, som jeg dog troede, vi Alle skulde være enige om her at finde forkasteligt. Nu er det nemlig ikke længere en Overeenskomst, som Rigsdagen, eller en Deel af Rigsdagen, eller en stor Deel af Rigsdagens Medlemmer skulde være berettiget til at hævde, idet man fra den anden Side søgte at komme bort fra den, nei, det er nogle enkelte private Mand tildeels udenfor Thinget, som i sin Tid have været med her i dette Thing at deeltage i nogle Beslutninger, det er for deres Skyld, at man ikke maa forandre Loven. Men dette forekommer mig dog virkelig i højeste Maade at være forkeert. (S. A. Hansen: Maa jeg bede om Ordet!). Dette, at Folkethinget er et andet, at det er sammensat noget anderledes, hvad har det at bethyde? Er ikke altid Folkethinget det tilstedeværende Folkething, er det ikke den ene Deel af Rigsdagen, der repræsenterer Landet? Og naar der spørges, hvad der skal anses for at være Landets Mening, skal man da spørge forhenbærende Medlemmer af Rigsdagen eller de nuværende? Det vilde dog være altfor forkeert, om man skulde binde sig til den Afgjørelse, der havde fundet Sted i en nærmere eller fjernere Fortid, at en

Tid saaledes kunde binde sine Efterfølgere, det er dog virkelig aldeles urimeligt. Men forudsat, at der var en Overeenskomst, og forudsat fremdeles, at det kunde siges, at der skete Brud paa denne Overeenskomst, naar Regjeringen fremkom endogsaa blot med Forslag, som gik ud paa at forandre den ældre Lov, kan her saa virkelig være Tale om noget Saadant? Det forekommer mig, at det ikke kan siges. Efter Loven af 10de Marts 1861 § 2 skulde der anlægges en Jernbane fra Veile gennem Gudenaadalen over Ny Mølle til Aarhus enten over Horsens eller med Sidebane til denne Kjøbstad. Det var altsaa ubestemt for en væsentlig Deel, hvor Banen skulde gaae. Regjeringen havde en bestemt Opfordring til nærmere at undersøge, hvilke forskjellige Retningslinier der kunde blive Spørgsmaal om, og det har den gjort. Regjeringen har meddeelt Thinget forskellige Linier, om hvilke der er blevet Spørgsmaal; der er meddeelt Oplysninger om, hvormeget hver af disse Linier vil kunne antages at koste at anlægge og drive, og der er fremdeles paapeget forskellige Mønstre, som der kunde være ved disse forskellige Baner. Under disse Undersøgelser er da Regjeringen kommen til at see, hvorledes der kunde være Tale om, at man enten med en mindre Modifikation vilde kunne opnaae i det Væsentlige det Samme og spare ikke Lidet, eller at man ved at forsøge Udgifterne eller Tilskuddet fra Statens Side noget mere formeenlig kunde opnaae det tilsigtede Diemed noget fuldstændigere. Nu spørger jeg: Vilde det da være forsvarligt, om Regjeringen, naar den ved at anstille saadanne Undersøgelser var kommen til dette Resultat, om den da ikke, siger jeg, havde meddeelt Repræsentationen Udbyttet af sine Undersøgelser og forelagt den det Spørgsmaal, om den ikke vilde ansee det for rigtigt og forstandigt enten at gjøre en lille Forandring og derved spare $\frac{1}{2}$ Million, eller at offere endnu $\frac{1}{2}$ Million for at vinde det og det Gode, som tilsigtedes, i endnu højere Grad? Skulde Rigsdagen være uenig i, at disse Goder vandedes, som efter Regjeringens Mening vilde vindes, saa stod det jo til Rigsdagen at sige: Nei, vi erkjende ikke, at det er rigtigt, vi holde os til det Gamle; men det vilde, saa forekommer det mig, have været en ligefrem Pligtforsøm-